POŠTARINA PLAĆENA U GOTOVOM

GOSPINA KRUNICA

ZAGREB 1935

GOD. XIX BROJ 7

»GOSPINA KRUNICA«, glasnik štovatelja presv. Krunice, izlazi početkom svakoga mjeseca. — GODIŠNJA PRETPLATA: redovita Din 10, dobrovoljna Din 15, za inozemstvo Din 25.—. UREDNIK: o. Stjepan Lebedina. — IZDAVAČ: dominikanska naklada »Istina«. ADRESA Uredništva i Uprave: »Gospina Krunica« Zagreb, Kažotićev trg 4. — NA UREDNIŠTVO se šalju članci, dopisi, izvještaji, pjesme, slike i sve, što se odnosi na kruničarske organizacije, a na UPRAVU se šalje pretplata i milodari. — Broj našeg čekovnog računa 36.817. — Telefon broj 64-14.

SRPANJ 1935 JULI

		Opći kalendar		Dominikanski kalendar
P	1	Presveta Krv Isusova	1	**Pohod M. Djevice Marije**[1])
U	2	Pohod Bl. Dj. Marije	2	
S	3	Leon II. Papa, Heliodor	3	
Č	4	Udalrik, Berta dj.	4	
P	5	Ćiril i Metodije	5	
S	6	Izaija prorok, Bogomila	6	
N	**7**	**4. po Duh.,** Vilibaldo b.	7	**I. Nedjelja mjeseca**[2]). Bl. Bendikt, papa.
P	8	Elizabeta ud., Kilijan	8	
U	9	Brcko, Anatolija	9	**Sv. Ivan i drugovi. Muč.** (1572)[3])
S	10	Amalija djevica	10	
Č	11	Pijo I. Papa, Olga	11	Bl. Ignacije i Dominik bis. i drug. Muč.
P	**12**	Mohor (Hermag), Ivan G.	12	
S	**13**	Margarita, Eugen	13	Bl. Jakob iz Varace, bis. Isp. (1298).
N	**14**	**5. po Duh.,** Bonaventura	14	**II. Nedjelja mjeseca**[4])
P	15	Henrik	15	
U	16	Gospa od Karmela	16	
S	17	Aleksije	17	Bl. Česlav. Isp. (1242).
Č	18	Fridrik, Kamilo	18	
P	19	Vinko Paulski, Aurelija	19	
S	20	Ilija prorok	20	
N	**21**	**6. po Duh.,** Daniel pr. P.	21	**III. Nedjelja mjeseca**[5])
P	22	Marija Magdalena	22	
U	23	Apolinar bisk. mučenik	23	Bl. Ivanica iz Orvieta Djev. (1306.)
S	24	Kristina djevica muč.	24	Bl. Augustin iz Biele. Isp. (1498.)
Č	25	Jakov apostol	25	
P	26	Ana, mati Bl. Dj. Marije	26	
S	27	Pantaleon	27	
N	**28**	**7. po Duh.,** Inocent m.	28	**Zadnja nedj. mj.**[6]) Bl. Antun della Kieza
P	29	Marta djevica	29	
U	30	Abdon i Senen muč.	30	Bl. Manes de Guzman. Isp. (1230.)
S	31	Ignacije Lojolski	31	

[1]) Potpuni oprost za članove Bratovštine presv. Krunice i za sve vjernike, ako pohode dominikansku crkvu.

[2]) Dva potpuna oprosta za članove Bratovštine presv. Krunice: a) ako pohode crkvu Bratovštine; b) ako prisustvuju ophodu i pohode oltar Bratovštine.

[3]) Potpuni oprost za članove Trećeg Reda te za sve vjernike, ako pohode dominikansku crkvu.

[4]) Potpuni oprost za članove Bratovštine Imena Isusova.

[5]) Potpuni oprost za članove Bratovštine Žive Krunice.

[6]) Potpuni oprost za sve vjernike, ako redovito mole u društvu s drugim triput sedmično po jedan dio presv. Krunice.

GOSPINA KRUNICA

GOD. XIX. ZAGREB, SRPANJ 1935 BROJ 7

„Kao zvijezda jutarnja“...

Pojava sv. Dominika u Crkvi zaista je neobično velika i snažna. Dominik se kao nekakav duhovni div uzdiže iznad svoga vremena, iznad ondašnjih prilika, a i uopće iznad čitavog ovog vremenskog razmaka od preko sedam vjekova, što je minulo od njegove smrti. I kad smo prošle godine započeli sedamstogodišnju proslavu njegove kanonizacije, osjetili smo tako nužno potrebu da se na ličnost i djelo Dominikovo potanje osvrnemo u ovoj njegovoj jubilejskoj godini. Učinjeno je to u nekoliko puta, a napose u posebnom broju »Gospine Krunice«, koji je potpuno bio posvećen toj komemoraciji.

A evo upravo dne 3. srpnja ove godine zaključuje se Dominikova jubilejska godina, koja je prošle godine upravo na taj dan otvorena. Taj je datum nama svima tako mio i tako drag. Tog je naime dana god. 1234. papa Grgur IX. u broj svetaca uvrstio Dominika. Grgura su s Dominikom vezale slatke veze poznanstva, suradnje i ljubavi, pak nam je upravo zato već sa ljudskog gledišta tako dragocjeno svjedočanstvo ovog velikog pape.

Po mnogim svojim djelima Dominik je velik i njegova uspomena bit će vječna. On je u onom burnom vremenu zasjao na nebu svete Crkve kao zvijezda nade, kao mjesec u tamnoj noći zablude i bespuća i kao sunce puno svijetla i topline. Zato i crkvena liturgija na Dominika primjenjuje one riječi iz Svetoga Pisma: »Kao zvijezda jutarnja

posred magle, i kao pun mjesec u danima svojim i kao sjajno sunce tako je ovaj zasjao u Božjem hramu«. Sve je to on bio bilo da ga promatramo u njegovom privatnom životu, bilo da motrimo djela koja je izveo u tadanjem a i u budućem društvu. I sve to u znaku Istine! Istina je njemu sve. Od nje njemu dolazi nadahnuće, od nje on crpi snagu; za nju on i strada, ali po njoj on i pobjeđuje. U tami svoga vremena Dominik, ova svijetla zvijezda iz Kalaroge, ukazala je čovječanstvu ne samo putove vjere nego i putove prave prosvjete. I to je kao baštinu ostavio u dužnost svome Redu, svojim nasljednicima Oni su morali da budu vitezovi istine, branići prave prosvjete. Istinu su morali da naučavaju, šire, brane. Trebalo je da po njima dođe do što jačeg izražaja božanska njena snaga te da osvaja za Boga i za vječnost.

Medjutim i borba za Istinu trebala je jedno prikladno sredstvo, jedno moćno oružje. A Dominik je i to postigao. Sredstvo sasma nebesko, kao što je i Istina nebeska. Do toga sredstva došao je Dominik po Mariji, koju je on tako sinovski i odano štovao i kojoj se je utjecao uvijek kad je bio u neprilici. Ona, koja je Prijestolje mudrosti, dala je Dominiku najbolje sredstvo za širenje i obranu Istine: presv. Krunicu.. Jer Krunica je sinteza najjednostavnijega i najuzvišenijega, najljudskijega i najbožanskijega. Ona je ljudskoj duši tako shvatljiva i ljudskom srcu tako blizu. Po njoj čovjek promatra i proživljuje ne samo faze božanskog Isusova života, ne samo Marijine i slatke i gorke časove, nego na neki način proživljuje i ponovno obnavlja svoj vlastiti život. Ali ga ne obnavlja hladno i bez odražaja, već toplo i djelotvorno. Jer poređivanje svoga sa njihovim životom ne može da rodi nego najboljim plodovima u životu pojedinca, a taj se opet mora odraziti prije ili kasnije u životu svih velikih i malih zajednica.

Zahvalni dakle treba da smo Dominiku, što nam je po njemu došlo ovo moćno sredstvo. Jer snaga ovoga sredstva nije manja u današnje vrijeme, nego što je bila u vrijeme Dominika. Snaga presv. Krunice je vječna, jer dolazi iz vječnih, božanskih izvora. I upravo u ovoj godini u kojoj smo zaključili dvostruki jubilej: jubilej otkupljanja i jubilej Dominika, dobro je spomenuti kako se upravo u presv. Krunici divno sjedinjuju ove dvije značajne komemoracije. Jer Krunica i ne govori o drugom nego o Otkupljenju. O Otkupljenju kroz sve njegove faze i peripetije, kroz sva padanja, stradanja, ali i uznesenja. Molimo zato Dominika nek nam on, po kojemu nam je i došla Krunica, isprosi da nam ona bude veza koja će nas sa vječnošću vezati, da ona bude ljestve po kojima ćemo se do raja popeti, da tamo beremo vječne plodove Otkupljenja. L.

U tome grmu zec leži

Sunce, koje početkom svibnja tako blago svijetli i grije, bijaše već na zalazu. Općinskim parkom šetala su tri u varoši najuglednija gospodina: liječnik, učitelj i načelnik. Ova trojica pretstavljahu inteligenciju gradića V. i često se sastajahu da raspredaju o dnevnim događajima. Ovog puta zapodjeli su neobični razgovor. Bijahu pred par dana sv. misije, koje su vodili oci dominikanci. Svatko je tih dana o tomu razgovarao: na polju, u kući, na putu. Tko nije mogao da prisustvuje propovijedima, to bi pripovijedao drugima, da se duševno okoriste.

I ova tri inteligentna gospodina, baš su sada raspravljali o misijama, ali sve u protivnom smislu. Svete misije bile su im trn u oku, pa su željeli da što prije prođu, a evo i sada taj ih trn bode, pa misije i misionare napadaju, omalovažuju, klevetaju. Baš pri okretaju puta, kojim su naša gospoda šetala, pridruži se njihovom društvu mjesni župnik I. K. i oni, ko jedan, uozbiljiše se pred njim, ko tat ulovljen pri krađi.

»Dobra večer, gospodo«, — župnik će veselo i ljupko; ta sve ga je razdragalo: i miomiris cvijeća, i slatki pjev ptica. »Dobra večer« — hladno će liječnik a za njim i učitelj i načelnik. »Što je, gospodo, da vas nije razdragala ova Božja priroda, pa ste tako ozbiljni i zlovoljni?« — zapita u čudu župnik. »Raspravljamo o jednoj mrskoj, suvišnoj i nepotrebnoj stvari« — načelnik će, uspravivši se oholo ko puran. »Pa koja je to stvar?« — župnik će ozbiljno. »Pa o prošlim misijama i o misionarima« — gospodin će načelnik. »Pa kako mogu biti svete misije mrska, suvišna i nepotrebna stvar, gospodo? A pitam vas, da li ste dolazili na propovijedi, i da li ste se ispovjedili«. »Ah, vjera, propovijedi, ispovijed, to je za seljake, za neuki puk — učitelj će u ime obojice — za nas inteligentne to je suvišna, nepotrebna stvar, mi smo dostatni samima sebi«.

»Gospodo, vi kažete, da je vjera, propovijedi, ispovijed za inteligentne ljude suvišna i nepotrebna stvar. Vi kažete da ste dostatni samima sebi? I tako drži većina na svijetu, a činjenice nam dokazuju sve protivno«. »Koje činjenice?« — upita liječnik. »Da sve ide naopako na čitavom svijetu, a kaže se da od glave smrdi riba. Kad bi se inteligencija držala Boga, vjere i vjerskih zapovijedi, sve bi cvijećem cvalo. Vi kažete, da vjera i sv. ispovijed nije za inteligentne ljude. A ipak su učenjaci — i to svjetskog glasa — i vjerovali i ispovijedali se. Vi kao učeni ljudi znate za jednog Kopernika, Keplera, Voltu, Ampera, Ozanama, Pasteura, Fosche-a (Foša) a znate li, da su oni bili gorljivi katolici i da su se ispovijedali, i da su se često ispovijedali? A zar ste vi od ovih i bezbroj drugih pametniji, učeniji? Zar ste vi napisali toliko učenih knjiga, kao oni?«

Naša tri mudraca zinuše i kao poliveni zamuknuše. »Gospodo — nastavi župnik — na ovo mi ne znate i ne možete odgovoriti. Odgovorite mi na drugo. Zašto se nije ispovjedio za vrijeme svetih misija Pero Pilić, Marko Rozić, Mato Rović i Ana Perkić?« »To se nas

ne tiče«, — srdito će i osorno — kao razdraženi ris — gospodin liječnik. »Tiče se mene, da vam pravo i istinito na vaša zabadanja odgovorim. Sva napomenuta četvorica, nijesu pametne i mudre glave, kako vi sebe držite, pa ipak se nijesu ispovjedili. A zašto? Pilić se nije ispovjedio, — kaže da su mu Bog pare, a svi znamo kako ih je stekao, Rozić se nije ispovjedio — živi u preljubu, Rović — uvijek je pijan kao čep, a za Anu Perkić javna je tajna, da je više ubila nevine djece, no ih je na grobištu«.

»Gospodo inteligentna, činjenica je, vjekovima utvrđena, da je grijeh i to samo grijeh, uzrok bezvjerja i svih zabluda, a ne učenost i naobrazba. Pa kao što je grijeh uzrok bezvjerja i svih zabluda, tako je i uzrok, zašto su mnogi indiferentisti i zašto mnogi ne idu u crkvu i zašto se ne ispovijedaju. Dakle: Baš u tome grmu zec leži.

Međutim, ja sve ovo o vama, inteligentna gospodo, neću da ustvrdim. Vi, sa vaše strane, u ovoj Božjoj prirodi, na ovako čistom zraku, razmišljajte, da li se i u vašoj duševnosti obistinjuje ista narodna: Baš u tomu grmu zec leži...« To reče i ode.

O. Lujo Matijaca.

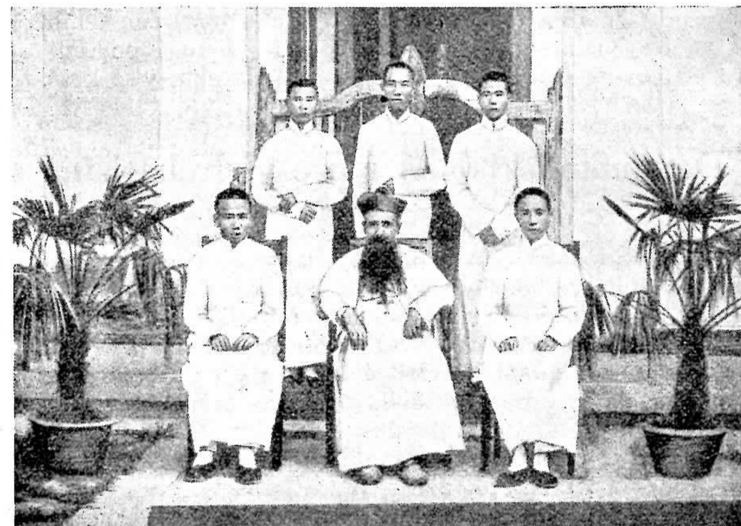
Dominikanski misijski rad u Kini

Veoma su rano dominikanski misionari stupili na kinesko tlo. Nekako zajedno s istraživačima tih novih predjela išli su tamo i dominikanci, da tomu narodu nose luč vjere i prosvjete. U tome je dominikanski Red bio vjeran nasljedovatelj svoga svetog Utemeljitelja, koji je sam želio da ide navijeŝtati Evanđelje raznim kumanskim i mongolskim plemenima, koja su u njegovo vrijeme ulazila u Evropu radi osvajanja i pljačkanja i s kojima je tada po prvi put Evropa dolazila u dodir. No time su ujedno dominikanski misionari ispunjali jednu veliku dužnost apostolata, što je uostalom bitna oznaka njihova Reda.

Prvi dominikanski misionar u Kini spominje se Španjolac Gašpar od Križa, koji je tamo doputovao g. 1556. Iza njega dolazili su članovi raznih dominikanskih provincija iz Amerike i Evrope. Svi su se složno našli u zajedničkom radu za Krista i za Crkvu. Međutim velike su bile poteškoće, gorka razočaranja, teške patnje, na koje su oni nailazili. No sve to nije ih moglo da odvrati od svetog i spasonosnog djelovanja. Nije ih dapače ni mučenje zastrašilo. Tako je upravo prvi kineski mučenik pripadao dominikanskom Redu: bl. Franjo de Capillas, Španjolac, koji je pretrpio mučeničku smrt 15. siječnja g. 1648. i čiju svetkovinu toga dana slavi Crkva. No nije samo njegovom krvlju poprskana bila kineska zemlja. U XVII. vijeku, a onda opet sredinom XVIII. vijeka nastanu nova progonstva, u kojima je svoj apostolski rad platilo glavom mnogo dominikanaca.

Međutim ni danas nijesu prestala mučenja tamošnjih misionara i vjernika. Poznato je, kako je lanjske godine od komunističkih razbojnika bio ubijen dominikanski misionar o. Urban Martin, a dopao zarobljeništva o. Ciprijan Bravo, također dominikanac, komu je međutim kasnije uspjelo da se oslobodi mučnog zarobljeništva. Tamošnji misionari živu i danas u trajnoj opasnosti od raznih uzbuna, provala i pustošenja.

U Kini danas rade dominikanci filipinske provincije u pokrajini Fukien u trim vikarijatima: Amoy, Foochow i Funing, a također njemački dominikanci u apostolskoj prefekturi Fingchow. Uza sve neprilike i poteškoće, na koje nailaze u svome radu, dominikanski misionari tamo ne umanjuju svoju apostolsku djelatnost, dapače neprestano nalaze novog zanimanja za svoje sveto djelovanje. U posljednje vrijeme su se napose dali na odgoj domaćih urođeničkih duhovnih zvanja. Tako u tamošnjoj pokrajini Fukien lijepo sada

Grupa urođeničkih svećenika u Kini (Foochow).

napreduju zvanja za svjetovne i redovne svećenike te za redovnice. Suvišno je isticati, od kolikog je to značenja za napredak katoličke vjere u tim krajevima. Uostalom nastojanje oko promicanja urođeničkih zvanja toliko stavlja svima na srce sadašnji Sveti Otac Pio XI, te tako ujedno dominikanski misionari uspješno provode u djelo nakane i želje Svetog Oca.

Dao Bog, da nedogledna kineska zemlja, natopljena krvlju tolikih katoličkih misionara, što prije ugleda cvjetno doba svoga vjerskog života! A međutim moramo svi molitvom i milostinjom biti apostoli i promicatelji tog velikog djela, da tako ujedno budemo suradnici onih, koji su sve svoje, pa i sam svoj život stavili na kocku za Krista i za njegovu Crkvu.

Prijatelji i čitatelji »Gospine Krunice«, jeste li u svojoj okolini drugima pokazali naš glasnik i našli mu kojeg novog pretplatnika?

Krunica ga spasila

God. 1870. bijesnio je njemačko-francuski rat. Neki francuski vojnik, koji je kao uhoda bio otišao dosta duboko prema neprijateljskoj fronti, opazi jedne večeri nekog njemačkog vojnika, koji se umoran i oslabljen bijaše nešto udaljio od svoje regimente, i sada počivaše, i ne misleći na pogibao, kojoj se izlagao, pod jednim stablom. — »Da ga ubijem!«... To je bila misao, koja je odmah u prvi mah prošla glavom francuskog vojnika. I baš je htio da pritisne oroz na svojoj puški i odapne, kad najednom opazi, kako Nijemac vadi iz džepa krunicu, njome se znamenuje i započinje da pobožno moli presv. Krunicu. U tom trenu francuskom vojniku prođe glavom ova misao: »Možda u ovaj čas i moja majka moli za mene Krunicu!...« I tada spusti pušku i poštedi neprijatelja. Jer tada nije u njemu više vidio neprijatelja, već kršćanina... brata!

Dominikanski Red i presv. Euharistija

(Svršetak)

Sv. Kate Sijenska. Za Tomom, najljepšim euharistijskim cvijetom iz Dominikova perivoja, vuče nas djevičanski lik Sijenske Djevice. Kate je ljubila Krista s njegovim vlastitim Srcem. Tražila je svog nebeskog ljubavnika u vidljivom stvorenju, u svojim vrućim molitvama, zanesenjima i pokori, a našla ga u sakramentu ljubavi. Jer nije mogla da živе bez te nebeske hrane, često je, dapače i svagdano pristupala k anđeoskoj trpezi, i ako je radi toga morala da mnogo pretrpi sa strane ondašnjih protivnika svagdanje svete Pričesti. Kruh jakih bio joj život, a katkada za više dana jedina tjelesna okrepa. Koliko je božanski Spasitelj ljubio vjernost svoje zaručnice, koliko mu bilo ugodno da sakramentalno prebiva u njezinom srcu, često je to pokazao i čudesnim događajem. Tako su joj višekrat anđeli donijeli sv. Hostiju, ili bi se odvojio komadić od svećenikove Hostije i sam se spustio na njezine usne, ili bi joj sam Spasitelj vidljivo iz svojih ruku pružio anđeoski Kruh života.

Evo odakle je i sijenska djevica crpila jakost i odvažnost za svoju uzvišenu, apostolsku misiju. Okrijepljena Kruhom jakih, ta nježna i slaba djevica ostavlja tišinu očinske kuće, hrli čak do Avinjona, stupa pred samog Sv. Oca, da mu ponizno, ali odrješito kaže: »U Rim, u Rim se povrati slatki, sveti Oče!« Neustrašivo obilazi uskomešanu Italiju, suprotstavlja se ubojitom oružju, nosi u ruci maslinovu grančicu, izmiruje zavađene građane i porodice, obraća otvrdnute grešnike. Odatle joj i ona mudrost i rječitost pred cijelim kardinalskim zborom, da je glasoviti Lapide nazivlje: »Učiteljicom učitelja, čudovištem vjekova!«

Bl. Imelda Lambertini. Radi kratkoće prostora prelazim preko druge Kristove zaručnice, zaručnice muka i boli njegovih, Kate Ricci; ne zaustavljam se ni kod prvog cvijeta svetosti Južne Amerike, Ruže Limske, koju je sam nebeski Spasitelj nazvao svojom

zaručnicom: »Ružo srca moga, ti mi budi zaručnicom«, koja u zanosu ljubavi, stupajući k anđeoskoj trpezi, dade oduška svome srcu, te ispjeva one dvije krasne pjesme prije i poslije Pričesti, a koje dubrovački pjesnik Serafin Bona prevede na hrvatski jezik: »Smiri željnu moju želju« itd., i »Dušo moja prečestita!« Prelazim i preko mnogih drugih euharistijskih cvjetova Dominikova perivoja, jer me priteže nježna žrtva otajstvenog zaručnika, serafinsko dijete **bl. Imelda Lambertini,** koju rekbi sama Providnost odabere, da bude uzorom djeci prve svete Pričesti.

U Bolonji, u samostanu Val di Pietra, sestara dominikanka, sprovađa anđeoski život nevino djevojče od samih 13 godina, a ipak je uzorom gorljive pobožnosti i starijim sestrama. Svetohranište je neprekidno sebi privlači, primiti Isusa u svoja prsa, jedina joj želja. No previše je mlada, duhovna joj vlast ne dozvoljava. Dok ostale sestre pristupaju k anđeoskoj gozbi, njeno srce uzdiše za nebeskim zaručnikom, — Bilo je uoči Kristova Uzašašća na nebo. Sestre primivši sv. pričest razilaze se, a mala Imelda na svom mjestu plače, moli, zazivlje svog milog Isusa. On dolazi! Mala, bijela hostija s neba silazi do djeteta, koje, uspravivši se, vidi pred sobom sv. Kruh; dolazi svećenik, koji bolje no itko, poznaje djevojčinu dušu, očita mu je Božja volja, na pozlaćenu patenu prima nebeski Kruh, pruža ga Kristovoj ljubavnici, koja, zatvorivši oči, oslađuje Onoga, koga ljubi duša njena, no do malo časa ono nježno srce pukne pod pritiskom tolike ljubavi. Imelda bijaše mrtva! Uspomena ovog serafinskog djeteta traje kroz vjekove, a crkva ju kao blaženicu slavi 13. maja. Zadnjih vremena, nekoliko francuskih biskupa, da otmu kršćansku djecu općoj svjetskoj pokvarenosti, ustanovilo je bratovštinu djece prve sv. pričesti u Prulju, pod zaštitom naše bl. Imelde, koju Lav XIII. bl. uspomene uzdigne na nadbratovštinu, pa se brzo raširi i preko granica, širi se po svim skoro evropskim zemljama, a cvate i u Americi.

Sv. Ivan Mučenik. Uz bijele Dominikove liljane, koji rese svetotajstvenog Spasitelja, leprša i triumfalna palma mučeništva, a nosi ju sv. Ivan Hemarijenski, župnik u Holandiji, koji XVI. vijeka, uz mnogu subraću franjevačkog reda, braneći protiv kalvinista vjeru u realnu prisutnost Krista u Euharistiji i primat rimskog Pape, zajedno s njima pjevajući triumfalnu pjesmu, proli svoju krv, pade kao žrtva vjere i ljubavi Svetotajstvenog Spasitelja.

Bratovština presv. oltarskog Sakramenta. Ne mogu a da ne spomenem još jednu zaslugu Dominikovih sinova za čast i štovanje presv. Euharistije. — Kada je XVI. vijeka protestantizam ustao, da uz mnoge druge uništi i najveću kršćansku svetinju, sunce, središte cijelog bogoštovlja, presv. Euharistiju, vanjski kult, štovanje, kakovo se dolikuje ovom uzvišenom Sakramentu, bijaše donekle jenjalo i kod samih katolika, bilo u samim hramovima, bilo u javnim ophodima, tako da se je sam Pavao III. nekom prigodom potužio, kako se u istom Rimu Presveti čuva »manje časno, na zabačenim mjestima, bez ikakove pažnje«. Čovjek, kog Providnost odabere, da uspostavi vanjski sjaj Euharističnog Kralja, bio je opet Domi-

nikov sin, prior samostana S. Marije u Minervi, o Stella. Ne zadovolji se ovaj pobožni redovnik, da kako ostali žali i jadikuje nad slabim počastima, što se iskazuju božanskom Spasitelju u sakramentu ljubavi, već htjede i da nešto uradi i priskoči tolikoj nemarnosti kršćana. On u svojoj crkvi ustanovi pobožnu zadrugu revnih Kristovih štovatelja, koji će se svim mogućim sredstvima boriti, da ožive vanjski kult i sjaj, koji se dolikuje nebeskom Kralju. Ovu zadrugu Pavao III. g. 1538. proglasi crkvenom bratovštinom, a kad se proširi i izvan vječnog grada, Pavao V, uzdigne ju na čast nadbratovštine g. 1606., sa mnogim oprostima i duhovnim povlasticama. Koliko ova ustanova doprinese, da procvate pobožnost i vanjsko štovanje spram presv. oltarskom Sakramentu, suvišno bi bilo i napominjati. Svetohranište postade središtem kršćanske bogoljubnosti, a pohod presv. Sakramenta najslađa zabava kršćanskoj duši. Nije se više viđalo svećenika, kako skrovito nosi božansku popudbinu umirućima, već je mili Spasitelj, kraljevskom pratnjom, prolazio javnim ulicama, praćen lijepom kitom braće presv. Sakramenta sa gorućom voštanicom u ruci, a sjaj je dopirao do svog vrhunca u javnim teoforičnim procesijama. Ova bratovština brzo se raširi po cijelom svijetu, pa ne samo mnogo doprinese, da oživi vanjsko štovanje presv. Euharistije, već se svom silom opre protestantskoj najezdi, koja je utaman htjela, da nam iz perivoja katoličke crkve iščupa stablo života, anđeoski kruh.

Još bih mogao mnogo toga da napomenem, kad bih htio da nabrajam sve slavne muževe Dominikova reda, koji su mnogo uradili da se štovanje spram presv. Euharistije svijetom proširi, koji su svojim perom doprinijeli, da u kršćanskim srcima raspale ljubav spram njega. Takove bi mogli da nabrajamo kroz sedam vijekova, počimljući od sv. Alberta Velikoga sa njegovim epohalnim djelom: »De Sacramento Eucharistiae«, koje započinje riječima: »Dođite i blagujte«, do skoro preminulog biskupa Del Corona O. P. sa njegovim zanosnim dijelcem »Razmatranja o euharistijskom Otajstvu«, gdje kršćanska duša nalazi obilje duhovne hrane pameti i srcu. Mogli bi se još pameću zanijeti do velebne bazilike u Orvietu, tog živućeg spomenika Euharističnih čudesa, koji dok nas svojim afreskima i basrelijefima sjeća anđeoskog pjesnika Euharistije, još nam kaže, da su i anđeoski slikar iz Fiesole svojim neumrlim kistom, i fra Vilim iz Pise svojim majstorskim dlijetom doprinijeli slavi i sjaju božanske Euharistije, ali ono što već spomenusmo, dostatno je, da svakoga uvjeri, kako su tijesni odnošaji sv. Dominika i njegovih sinova sa otajstvom Božje ljubavi, te kako su potpuno opravdane riječi Pape Grgura XIII., što ih je izrekao, kada je ovom redu podijelio neku povlasticu: »Spomenuti Red uvijek je gojio osobitu pobožnost spram presv. Euharistije!«

O. Markolin Knego.

Pretplatnici, ne odgađajte do konca godine sa šiljanjem pretplate, jer time kočite napredak vašeg glasnika.

Isus radnik

Možda smo malo kada pomislili, da je Isus bio radnik; da je bio naš drug, koji je znao sve naše teškoće; naš prijatelj, koga je isti zanat uz nas priljubio. Da, On je bio radnik u punom i pravom značenju te riječi.

Kad se je s djecom igrao u vrtu svoje kućice, kad je kao mladić bio u društvu, kad je stupio u javni život, kad je počeo naučavati u sinagogi u svom mjestu, zvahu ga »s i n o m t e s a r e v i m« (Mt. 13, 55).

Dapače, On je bio zacijelo poznat kao vrijedan majstor u svom tesarskom zanatu. Nazarećani, njegovi mješćani, to su dobro znali. Valjda je komu napravio sto, stolicu, vrata i slično. Zato se nijesu mogli uvjeriti, da jedan takav priprosti tesar može naučavati u njihovoj sinagogi i tvoriti čudesa. I govorahu: »Otkud to ovomu? i kakva li je mudrost, što mu je dana? i da se takva čudesa čine njegovim rukama? — N i j e l i o v o t e s a r, s i n M a r i j e? (Mrk. 6, 2-3). Divno je zaista Bog ponizio mudrost svijeta! On je htio, da Njegov Sin Isus uzme u ruke alat, da pokaže, kako zemaljska dobra nijesu cilj, nego sredstvo da dođemo k Njemu. On će učiniti da prezreni ribari iz Galileje obnove zemlju i da budu mudriji od svih filozofa svijeta. Tako će On učiniti i sa bezbrojnim svecima svojim.

Krist je, dakle, bio radnik. O da je danas naći koji predmet napravljen od siromašnog tesara Isusa! To bi uistinu bila najveća umjetnina svih vremena, dragocjenjena relikvija, na koju bi padali cjelovi

milijuna! Krist nam je dao primjer, jer on je htio — kako kaže sv. Pavao — da »u svemu drži prvenstvo«.

Neka zato slika Isusa Radnika bude najljepši ures naših radionica i naših kuća! — Kad nam alat izmori ruke, a žuljevi se probiju, pogledajmo Radnika Isusa, koji je ozdravljao bolesne i bit će nam lakše. Kad ne budemo imali zarade, a djeca se gladna oko nas skupe, kleknimo s njima pred sliku Radnika Isusa i On, koji je nahranio gladne, poslat će i nama hrane. — Kad se u zadnjem času budemo dijelili od svijeta, pobožno poljubimo sliku Radnika Isusa i mi ćemo spokojno umrijeti ko sv. Josip, dok je gledao Krista.

Isus je radio, da nas ohrabri, da nas pouči, da nas nagradi. On je oplemenio rad svojim božanskim rukama, i dok su se drugi sramili raditi, on je digao visoko svoj alat i pokazao, da se tek preko rada dolazi k nebu.

A taj je Radnik osnovao svoje kraljevstvo na zemlji — svetu katoličku Crkvu. Mi moramo ostati do kraja njezini članovi, ali ne mlaki, nego žarki, živi, gorući.

Svi, dakle, pogledajmo i slijedimo svoj Uzor, ali nikad ne zaboravimo, da je Isus Radnik bio također i Bog.

Ranko Vrbov

IZ CIKLUSA »BIJELE STAZE«

11. DUHOVSKA EKSTAZA

Zanio nas vjetar nadzemaljski, silni;
Mi ne znamo više za stradanja svoja,
Gorimo u ognju, što je s neba pao
U obliku cvijeća, a u sedam boja.

Sila nas je tajna uzdigla sa zemlje
I ovila sjajem anđeoskog ruha,
Pak je u nas slila zlato sviju zvijezda
Jer u duši našoj stan je Svetog Duha.

Postadosmo mudri, pobožni i jaki.
Nitko ne će svladat divsku nam jačinu,
Naučismo jezik sveopći i novi,
Pričat ćemo svima Božju veličinu.

I jer zemlja ova pustinja je hladna,
Gdje topline nema, ni ljubavi svete,
Ognjenog smo zato sakupili cvijeća
U košare zlatne, što ih nebo splete.

Punom ćemo rukom sipat ga po putu,
Da života novog rasijemo klice,
Da usplamte srca ognjem Svetog Duha
I da zemlje ove obnovi se lice.

12. IZA TIJELOVSKOG OPHODA

Prošo je Gospodin... To zvonovi tvrde
I posute staze i gārišta vruća
I ribarske lađe s upaljenim svijetlom
I sagovi tu na prozorima kuća.

Sve je sada čisto: i zemlja i more
I zrak, što od žara zaneseno titra
Kao posmjeh djece, koja su čas prije
Posipala cvijeće lica vedra, hitra.

Sve je sada sretno: djeca, što su mogla
Gospodinu srce prviput otvorit
I sirota baka, što ni slova nezna,
Ali zato s Bogom mudro zna govorit.

Otsjev Kristov danas sjao je ko nigda
U oku, u suzi, u srcu, na čelu,
U pjesmi, u prošnji, u želji, u nadi
Svih ljudi i žena u čitavom selu.

Čini nam se, da je otvoreno nebo,
I da selo puno Gospodnje je slave,
Da su male kuće tabernakul bijeli,
Komu čista srca Vječno Svijetlo prave.

Fra Rajmund Kupareo O. P.

Sv. Margarita, djevica i mučenica

(Blagdan 13. srpnja).

Štovanje sv. Margarite rašireno je nadaleko. Ono je započelo s njezinim mučeništvom početkom IV. vijeka, pa se je, prolazeći tolike vjekove i tolike predjele, održalo sve do danas. Napose se ona mnogo časti u Francuskoj i Engleskoj. Međutim ni naša domovina nije zadnja u njezinom štovanju. O tom nam svjedoče tolike crkve i kapele, toliki oltari i slike, u kojima i pred kojima se zaziva pomoć ove drevne kršćanske mučenice. Ona je dapače u svome svetom liku na neki način združila Istok sa Zapadom, jer štovanje, koje je započelo na istoku, s gorljivijim još zanosom i većim sjajem, proširilo se je po Zapadu. To je u toliko značajnije, što su nam vijesti o ovoj Božjoj djevici i mučenici dosta oskudne i nepouzdane. To je svakako još više dokaz, kako su vjernici zavoljeli ovu sveticu i kako je ona svojim zagovorom mnogima pritekla u pomoć u raznim njihovim potrebama. A i zazivanje njenog imena u litanijama svih svetih među ono samo nekoliko najstarijih svetaca, koji se tu spominju, svjedoči o davnom liturgijskom kultu svete Crkve, koji je naša svetica uživala. Kada sve ovo imamo u vidu, onda su nam još dragocjeniji ovi, pa bilo koliko oskudni podaci, koji su nam se sačuvali o njezinom životu.

Stari nam Martirologiji spominju, da je sv. Margarita bila mučena u gradu Antiohiji u Pisidiji. Po nekim izvorima činilo bi se, da je ona tu i rođena, dok je po drugim podacima, njeno rodno mjesto grad Kremona u Italiji. Za ovo drugo mišljenje mnogi se zalažu i radi toga, što je jedan stari kršćanski pjesnik sastavio dva himna u čast svetice, koju spominje kao zaštitnicu Kremone, a i inače se još i danas sv. Margarita u tome gradu na posebni način štuje. U tim pjesmama spominje se i to, da su prema sv. Margariti osobitu pobožnost gojile žene u blagoslovljenom stanju, i da je ta

pobožnost bila naročito u običaju u južnoj Francuskoj. Za bliži razlog ove specijalne pobožnosti ne znamo, ali njezino proširenje temelji se bez sumnje na milostima, koje su pobožne žene postizale po zagovoru ove slavne djevice i mučenice.

Godina mučeništva sv. Margarite po svoj je prilici 309. To je bilo za onog posljednjeg velikog progona kršćana, koje je bilo u vrijeme cara Dioklecijana. Malo godina naime poslije toga došla je sloboda ispovijedanja kršćanske vjere, koju je proglasio Konstantin, prvi kršćanski car.

U kršćanskoj je vjeri malu Margaritu poučila njezina dojilja. Zaista mora da je bio lijepi prizor motriti dobru kršćanku, kako

ona dušu malog poganskog djeteta Margarite uvodi u poznavanje kršćanskih otajstava i kako njezino srce pripravlja za ljubav Kristovu. I to sve u tajnosti od oca poganina, koji je još k tome bio poganski svećenik, i koji o tome nije htio ni da čuje. Toliko je dapače bio protivan, da mu je kćerka primila kršćanstvo, da poslije na sva njegova nagovaranja nije ona htjela da ostavi kršćansku vjeru i zaniječe Krista, sam taj zvijerski otac svoju vlastitu kćerku prijavi poganskim vlastima kao ustrajnu i opasnu kršćanku. A znao je dakako, da je čeka ništa drugo nego mučenička smrt. I doista, poslije nego je čista djevica ostajala postojana u svojoj vjeri, uza sva obećavanja, prijetnje i raznovrsna mučenja, pod krvničkim mačem pade joj napokon glava. Njezino sveto tijelo, tvrde, da se danas nalazi u Monte Fiascone u talijanskoj provinciji Toskani.

Grčko-latinska riječ »margarita« u hrvatskom znači »biser«. I bila je doista sv. Margarita pravi biser. Biser po ljepoti duše, biser po čistoći srca, biser po jakosti u vjeri, biser u po svim svojim dragocjenim krepostima. No biseri su i naše duše, ako su u sjaju posvetne milosti, ali netom na njih pade blato grijeha, napose smrtnoga, njihov sjaj potamni, nestane ga. Moramo zato tako brižno, ljubomorno paziti na ovo biserje, što ga svi u sebi nosimo. Isus je jednom prilikom rekao svojim učenicima, a preko njih i nama svima, veliku i duboku riječ: »Nemojte svoje bisere bacati pred svinje!« A mi doista svoje duše, te predragocjene bisere, bacamo doslovno svaki put pred svinje, kad se podajemo strasti, grijehu, opačini. Neka nam primjer sv. Margarite, ovog nebeskog bisera, svijetli uvijek u životu, da po njezinom zagovoru i mi jedan dan svoje duše, to dragocjeno biserje, neokaljano sačuvamo za dan poziva Kristova!

S. L.

PO KATOLIČKOM SVIJETU

Dr. Viktor Burić, novi senjsko-modruški biskup. Senjsko-modruška biskupija skinula je svoje žalobno ruho za pokojnim svojim biskupom dr. Starčevićem, jer je dobila novog dostojnog njegovog nasljednika u osobi dosadašnjeg biskupskog tajnika i profesora na senjskoj bogoslovskoj akademiji, dr. Viktora Burića. Novog biskupa odlikuju tolike sposobnosti, koje svima ulijevaju punu nadu, da će on odgovoriti željama sviju. Rođen od uglednih roditelja 6. rujna god. 1897. u Kraljevici u Hrvatskom Primorju od malena je osjetio u sebi poziv Božji. Svoje je bogoslovske nauke započeo u Senju, a završio u Innsbrucku i Zagrebu, gdje je i zaređen po preuzv. nadbiskupu dru. Baueru. Vršio je u biskupiji mnoge službe, kao prefekta zavoda »Ožegovićianum«, župskog administratora u Čabru i Selcu, katehete u Bakru i Karlovcu, dok nije napokon od pokojnog svog pretšasnika bio imenovan njegovim tajnikom. I u svim tim službama pokazao je toliku revnost, točnost i savjesnost, a nadasve ljubežljivost da je svima ostao u najboljoj uspomeni. Sada, dok tako mlad stupa na stolicu tolikih zaslužnih i slavnih biskupa molimo Svemogućega da mu on bude pomoć i zaštita. Svemogući će u toliko prije ulišati naše molitve što su jedinstvene i istovjetne s molitvama samoga no-

voga biskupa, koji je upravo i za svoje geslo uzeo one riječi iz Svetoga Pisma: »Gospodin je pomoćnik moj«.

Pred ljubljanski euharistijski kongres. Posljednje pripreme za kongres već su gotove i program je do u tančine izgrađen. Po svima izgledima to će biti zaista velika manifestacija vjernika iz svih strana države, a napose samih Slovenaca. Napose je zahvalno odjeknula vijest, da je Sveti Otac imenovao svojim posebnim legatom na taj kongres kardinala Augusta Hlonda, nadbiskupa poznansko-gniezdanskog. U njegovoj pratnji bit će i nekoliko drugih papinskih dostojanstvenika. Po svome legatu na neki će način sam papa biti prisutan na kongresu, te to sigurno ovom kongresu daje osobito značenje. Nesumnjivo je također da će svi učesnici kongresa biti svjedoci slave Božje, pobožnosti i drugih veličanstvenih prizora, koji će se tih dana odigrati.

Molitva zadovoljštine Majci Božjoj u zagrebačkoj nadbiskupiji. Po naređenju nadbiskupa-koadjutora dra. Stepinca bila je zadnji dan mjeseca svibnja, pri zaključku svibanjskih pobožnosti, izmoljena molitva posvete i zadovoljštine Majci Božjoj za sve uvrede, nepravde i psovke koje joj se nanose od opakih ljudi. To je nadasve lijepi i potrebiti vjerski čin, koji bi bilo veoma dobro da se proširi što više, da time vjerska djeca svojoj Nebeskoj Majčici bar donekle zadovolje za uvrede koje joj nezahvalnici nanose.

Bl. Ivan Fisher i Toma More proglašeni svetima. U četvrtu nedjelju po Uskrsu dne 19. svibnja u bazilici sv. Petra u Rimu papa Pio XI. svojom nepogrešnom vlašću proglasio je svetim biskupa Ivana Fisher-a i engleskog kancelara Tomu More-a. Bio je to obred neobično veličanstven i duboko dirljiv. Za tu su prigodu došli u Rim skoro svi engleski biskupi i nekoliko hiljada vjernika, da tako i na taj način odadu počast svojim svetim zemljacima. Crkveni obred trajao je nekih pet sati, a kroz cijelo to vrijeme bilo je u crkvi sv. Petra prisutno do 50 hiljada ljudi. Sveti Otac je sutradan engleske hodočasnike primio u svečanu audijenciju, izrazivši nadu da će ova kanonizacija engleskih mučenika značiti početak jedne svijetle periode u povijesti katoličke Crkve u Engleskoj. Dao Bog da ta zemlja, koja se sve više primiče Rimu, s njime se konačno i nerastavno i sjedini.

Stanje katolicizma u baltičkoj republici Litvi. Od triju baltičkih država, Litve, Livonske i Estonske, jedino je Litva u glavnome katolička zemlja. Tu ima 80% katolika, koji su podijeljeni u pet dijeceza: nadbiskupija Kaunas i četiri biskupije. Duhovnu pastvu u 440 katoličkih župa vrši 990 svjetovnih svećenika i 160 redovnih. Ima još u državi preko 500 časnih sestara. Premda je Litva već od god. 1927. sklopila koncordat sa svetom Stolicom, u zadnje su vrijeme malo poremećeni međusobni odnošaji.

Sestre Franjevke u Senju, koje upravljaju Domom sv. Terezije M. I. u narednoj školskoj godini primaju u svoj zavod na stan i opskrbu učenice. koje žele polaziti realnu gimnaziju ili stručnu školu u Senju. Taj zavod imade lijepe, prostrane i zračne prostorije, gdje su učenice vrlo dobro smještene. Zdrava i obilna hrana, vrt i neposredna blizina mora pružaju učenicama sve uvjete, da se i fizički razvijaju i jačaju. U zavodu poučava učenice u svim školskim predmetim i nadzire njihov napredak u školi prefekta — profesorica. U zavodu ručni rad i šivanje poučava sestra Franjevka. Učenice u zavodu nalaze uz dobar odgoj i sve uvjete za pravi napredak u naucima. Internatom upravljaju kvalifikovane nastavnice i odgojiteljice. Prijave slati: Dom Sv. Terezije (Sestre Franjevke) Senj.

KRUNIČARSKI ŽIVOT

SA ZLATNOM KRUNICOM U MARIJU BISTRICU!

Ovogodišnje jubilejsko slavlje u Mariji Bistrici dne 6. i 7. srpnja bit će proslavljeno u znaku dosad ne doživljenih vjerskih manifestacija odanosti i ljubavi našega naroda k Majci Mariji u Bistrici, gdje se nalazi njezin čudotvorni lik već 250 godina. S golemom masom od tisuća vjernika, koje će u zagrebačkom hodočašću pod vodstvom preuzv. g. dra. Alojzija Stepinca, mladog nadbiskupa-koadjutora, pohoditi Marijino omiljelo svetište u Bistrici, otići će veliko mnoštvo i onih Marijinih štovatelja i štovateljica, koji se svrstaše u redove kruničarskih organizacija. Kao što je već poznato, oni će tom prigodom pokloniti Mariji prekrasnu

ZLATNU KRUNICU.

Ovim darom oni će očitovati Majci Božjoj svoju ljubav na taj način, što Krunica označuje molitvu, koja je po svome sadržaju i po svome značenju Mariji najmilija molitva, a nama najsigurnijim vodičem, pomagalom i sredstvom za kršćanski život i za postignuće svih potrebnih milosti, a osobito za preporod duša naših. U ovom poklonu Zlatne Krunice bit će urezani zavjeti, vapaji i prošnje ne samo pojedinaca, nego i čitavog našeg vjernog naroda, čitave naše mile domovine. Zlatna Krunica nosit će želje i nade sviju nas Mariji, da nam ona sa svojim čvrstim i neslomljivim verigama bude kao sidro spasenja u pogibeljnoj oluji života.

Kao što smo već javili u zadnjem broju Glasnika, zagrebačko hodočašće krenut će u Mariju Bistricu u jutro dne 6. srpnja t. g. Prije toga bit će služene svete Mise za hodočasnike u župnoj crkvi sv. Marka i u maksimirskom svetištu Kraljice presv. Krunice. Tko želi i kome je zgodnije da se priključi našoj kruničarskoj grupi, neka se nađe do 5 sati u jutro u svetištu presv. Krunice. Odatle će se

poslije svete Mise ići u procesiji, koja će se pridružiti ostalim zagrebačkim hodočasnicima, za put u Mariju Bistricu.

U Zagrebačkoj gori, preko koje će se ići, nabrat će naše kruničarke zelenila i od njega složiti vijenac, koji će biti nošen u Mariji Bistrici u procesiji zajedno sa Zlatnom Krunicom. Dolazak u Mariju Bistricu bit će oko 4 sata poslije podne. Iza toga razvijat će se svečanosti one večeri i sutrašnjeg dana (u nedjelju dne 7. VII.) prema programu, koji će biti posebno štampan. Za kruničarske hodočasnike vrijedit će u glavnom ova uputa:

1. Kod svih procesija ići će se u redu iza glavnog crkvenog kruničarskog barjaka prema rasporedu, koji će označiti za to posebno određeni redatelji.

2. U nedjelju u jutro u 7 sati bit će pred glavnim portalom na otvorenom služena sveta misa, pod kojom će pjevati kruničarski hodočasnički pjevački zbor.

3. U 9 sati pred kapelicom sv. Josipa kod glavnog ulaza u crkvu bit će sakupljanje kruničarskih hodočasnika i svrstavanje u red za glavnu procesiju prije svečane svete mise u 10 sati. Pravac kretanja i određeno mjesto na trgu javit će se naknadno. Kod čina krunisanja kipa Majke Božje Zlatnom Krunicom, koji će obaviti preuzv. nadbiskup-koadjutor dr. Alojzije Stepinac, pjevat će se posebna kruničarska posvetna pjesma.

Ostali raspored javit će se prema potrebi poslije na Bistrici. Odlazak za hodočasnike iz Marije Bistrice bit će u ponedjeljak dne 8. VII. Ovom prigodom želimo naglasiti, da se od polaska iz Zagreba u Mariju Bistricu i do povratka natrag, svi hodočasnici drže svijesno i u skladu s uzvišenim ciljem hodočašća. Neka se ujedno i pokoravaju uputama redatelja. Jedino tako će se stvar uzorno razvijati i polučiti namjeravani uspjeh.

DAROVI ZA ZLATNU KRUNICU

U narednom broju glasnika objavit ćemo definitivno popis unišlih darova u zlatu, srebru i novcu za Zlatnu Krunicu, a to radi toga, što još nije zaključeno sabiranje, budući da su se neki obvezali darivati još do mjeseca srpnja. Kako je već više puta bilo javljeno, pretičak od darova za Zlatnu Krunu bit će namijenjen u korist izgradnje hrvatskog nar. svetišta Kraljice presv. Krunice u Maksimiru.

KRUNIČARSKO SLAVLJE NA KANALU-SIGEČICI.

U 4. nedjelju iza Uskrsa, dne 2. lipnja doživio je jugoistočni dio grada Zagreba svoj veliki i svečani dan. Toga je naime dana na Kanalu-Sigečici na veoma svečani način obavljen blagoslov kruničarskog barjaka. Tamo naime već par godina veoma uspješno djeluju i socijalno i religijski časne sestre dominikanke, koje inače vode pučku kuhinju za taj dio grada. One su, okupljajući oko sebe i oko svoje male kućne kapele napose djecu toga kraja u društva Mladih Kruničara, postavile temelje i stvorile uvjete, da se tamo jednom razvije gorljiv vjerski život. Uspjeh, bar djelomični, toga nastojanja i rada, mogao se je toga dana tako očito utvrditi. I doista te nedjelje tom zagrebačkom periferijom kao da je prostrujio jedan još neosjećajni duhovni zanos, koji je prožimao sve, i velike i male. Jer nijesu više samo djeca koja hoće da se duhovno obnove i živu vjerskim životom pod okriljem Kraljice presv. Krunice. To jednako hoće i stariji, toliko da je odbor koji radi na tamošnjoj budućoj novoj župskoj crkvi Sv. Obitelji zaključio, da se u novoj crkvi podigne oltar posvećen Kraljici presv. Krunice.

Svečanost blagoslova protekla je u najboljem redu i pravom vjerskom raspoloženju. Jutrom je pristupio veliki broj vjernika sv. Pričesti, a bilo je primljeno 18 novih članova u društvo Mladih Kruničara. Preko sv. Mise u 7 sati oslovio je ukratko nove članove duhovnik o. Jordan Viculin preporučivši im revnost i ustrajnost. Druga sv. Misa bila je u 9 sati, koju je služio novo određeni župnik sv. Obitelji vlč. Petar Kovačić, preko koje je održao o. Viculin propovijed, koje je mnoge silno dirnula. Navečer pak odigrala se je glavna točka vjerskog programa, sam blagoslov barjaka. Korporativno su došla pod svojim barjacima bratska kruničarska društva iz Maksimira i Trnja, te djevojačko društvo presv. Krunice iz Maksimira. Uzbudljiv je bio momenat kad je župnik sv. Petra dr. Josip Lončarić blagoslovio novi barjak, progovorivši prije toga nekoliko toplih i iskrenih riječi preporučivši napose svima vjerski život i duh u svim svojim i privatnim i javnim djelima, te naročitu bogoljubnost prema nebeskoj Majci po molitvi presv. Krunice.

Na koncu se je spontano razvila duga procesija sa slikom Kraljice presv. Krunice. Prvi je to put da je taj dio Zagreba vidio uopće neku vjersku slavu i manifestaciju. Zato je i bilo sve u znaku nekog neobično uzbudljivog početničkog

vjerskog nastupa. Oko 5—6 hiljada ljudi stupalo je pjevajući marijanske i kruničarske pjesme. I kad je procesija sa otvorenog trga, gdje se je održao blagoslov, došla do kapele sestara dominikanki, tu je pohranjena Marijina slika i kruničarski barjak. A tek tada u mekoj proljetnoj noći počeli su se razilaziti učesnici ove lijepe svečanosti, noseći duboko u duši usađene dojmove s ove vjerske svečanosti.

OSNIVANJE KRUNIČARSKIH DRUŠTAVA KATOLIČKE AKCIJE

1. U JAKUŠEVCU.

Naši misionari vlč. o. o. Lujo Matijaca i Jordan Viculin prigodom svetih misija održanih u travnju u Jakuševcu kod Zagreba osnovali su bratovštinu presv. Krunice za sve slojeve pučanstva. U njezinom okviru i na njezinoj bazi formirane su opsebne organizacije Kat. akcije za školsku mladež, za odrasliju mušku i žensku omladinu, za žene i za muževe. Tom prigodom došao je iz Zagreba prof. Petar Grgec i održao predavanje o Kat. akciji. Odziv u društva bio je velik i on dalje raste nastojanjem društvenih uprava, kojima revno rukovodi agilni domaći župnik vlč. Gustav Habunek. Na samo Spasovo bio je pozvan opet u Jakuševac vlč. o. Jordan, koji je društvima održao predavanja. Tom prigodom bio je svečano konstituiranje djevojačkog društva presv. Krunice, u koje su stupile dosad 52 članice, koje su dobile društvene kruničarske značke. Poslije podne istog dana društvo se fotografiralo u krasnoj hrvatskoj narodnoj nošnji. Također tad je bilo fotografirano i društvo kat. muževa.

2. U DEKANOVCU.

U vrijeme svibanjskih misija u ovoj međimurskoj župi osnovana je po istim ocima misionarima krunič. Bratovština s preko 1000 članova jednoga i drugoga spola. Također i tu su formirana pojedina društva Kat. akcije s upravama na čelu i s odbornicima iz svih sela ove prostrane župe. Izvanredno postignuti misijski uspjeh jamči preko novo osnovanih društava Kat. akcije sve veći vjerski napredak.

PISMO JEDNE NAŠE PRETPLATNICE

Pošto sam pretplatnica »Gospine Krunice«, pa zato se pridružujem i ja sa malim darom za Zlatnu Krunicu Majci Božjoj Bistričkoj, i to u zahvalu šaljem ovaj maleni dar: dva zlatna prstena i 10 dinara, jer sam obećala Majci Božjoj Bistričkoj, ako mi brat ozdravi, da ću poslati ovaj maleni dar za Zlatnu Krunicu. I hvala Majci Božjoj Bistričkoj: molba se ispunila, što sam ju molila, jer brat je, hvala Bogu, ozdravio, a ja šaljem svoje obećanje za Zlatnu Krunicu u zahvalu i molim Majku Božju da u bratovom domu povrati se mir, sloga i Božji blagoslov. Molim uvrstite ovaj članak u glasnik Gospine Krunice, da znadem jeste li primili dar od 2 prstena i 10 dinara. To je dar za brata za Zlatnu Krunicu. A tih drugih 10 dinara šaljem u čast Majci Kraljici presv. Krunice za gradnju njezine crkve u Maksimiru. Bila sam bolesna, pa sam obećala, ako mi Majka Božja pomogne da ozdravim, poslat ću 10 dinara u zahvalu. Ozdravila sam i šaljem 10 dinara za gradnju crkve presv. Krunice. Hvala Joj na uslišanoj milosti!

Vaša pretplatnica »Gospine Krunice«
MICI FERENČIĆ, Varaždin.

PRILOG:

Zrno do zrna pogača,
Kamen po kamen polača.
Nar. poslovica.

Nastoj da svaka ruka, koja pobožno prebire krunicu, daruje samo jedan dinar mjesečno, pak ćemo već slijedeće godine podići u bijelom Zagrebu velebni hram Majci Božjoj presv. Krunice.

DOPRINOSI ZA GRADNJU SVETIŠTA KRALJICE PRESV. KRUNICE U ZAGREBU

Din 500.—: Dr. Franjo Salis-Seewis.
Din 470.—: O. Inocenc Bojanić, Chicago.
Din 100.—: Muzer Slava, Hollinger Janko, Agić Emilija, Gvozdanović.
Din 60.—: Nikolić Ema (sakupila).
Din 50.—: Dr. Branko Botta, Dr. Dragutin Hren, Dr. Alojzije Stepinac, Eliza ud Bos, Šimunković (sakupio).
Din 40.—: Štromar, S. Radej.
Din 25.—: Opietz Ivo.
Din 20.—: Jakovlić Danica, N. N., Polanec Terezija, braća Novaković.
Din 10.—: Fröhlich, Antun, Šklebar M., Ferenčić Mici, Winter Kata, Stošić D., Kastner, Kramer Terezija, Filipašić Ema, Pellegeg Karolina, Tomek Ljubica, Klausberger Vera, Hangi Mila, Černelić Dragica, Massan Zora, Bakrač Gizela, Bratulić Terezija.
Din 5.—: Kovačić A., Reven A., Zimer J., Štromar Ana, Čabrajec Margareta, Ratkajec Dragica, Rožman Katica, Tairović Milica, Baškarad Katica.

Iskrena hvala našim dragim pomagačima! Njih je doista još uvijek malen broj i prema našim potrebama, a i prema mogućnosti, u kojoj se mnogi nalaze da nam pomognu, ali kao da na tu pomoć oni ni ne pomišljaju. Upravo zato u toliko više dugujemo zahvalnost ovim našim dobrim prijateljima, od kojih nas se toliki tako revno i tako ustrajno sjećaju. Mi smo uvjereni da će oni biti apostoli ovog Marijinog a i našeg zajedničkog djela te da će u svojoj okolini proširiti plemenito nastojanje i naći nam novih prijatelja i novih podupiratelja. Napose reflektiramo na stalne mjesečne doprinosioce, jer su oni temelj svake akcije, pak i naše. Za Božju i Marijinu slavu neka ne budu nikomu teške i žrtvice na koje će moguće naići u tome poslu. Marija će već sve žrtve stostruko naplatiti!

Dominikanski Samostan i Odbor za gradnju.

AKCIJA ZA PROŠIRENJE CRKVE-MATICE BRATOVŠTINE PRESV. ROZARIJA U SPLITU.

Pobožno Društvo presv. Rozarija u Splitu primilo je dalje ove milodare:
O. I. Bojanić, D. 470; N. N. D. 200; B. N. D. 200; E. N. D. 200; E. N. D. 200.

Po 100 Din.: F. Birčić, Vj. Katalinić (za oltar sv. Ane), L. Maričić, V. Krgvgć, M. Ivanac, M. Braević (za oltar sv. Ane), N. N. (za oltar sv. Ane), Sestre Kosta, Don M. Ćorić, S. P. Vlahović, N. N., K. Andreis.

Po 50 Din.: A. Ugrinović, N. N., Vj. Katalinić, J. Cezovski, M. Knezović, M. Gelineo, Don F. Krstinić, Sestre Borozan, M. Ivanišević (za svibanj), M. Ivanišević (za lipanj), Z. Bučan, I. Bučan, dr. S. Spalatin, obitelj Simonelli, N. N., N. Budaš, A. Protić.

Po 40 Din.: E. Fabrio, don Ć. Banić, M. Pitarević, J. Radić.

Po 30 Din.: M. Jerković, J. Metličić, M. Grošeta, K. Tepšić, N. N., N. N.

Po 20 Din.: N. N.. J. Cerovski, N. I., g. Laneve, J. Gašparvović, N. N., obitelj Bracanović, A. Galić, J. Vukić, M. Vidović, A. Kosta, M. Dojmi, K. Bilić, F. Maroević, I. Penović, A. Bijuk, S. Dragoević, J. Jakičić, S. Đurđević, M. Braević.

Po 10 Din.: Nike N., Dedović Kate, M. Jerkić, K. Katičić, A. Miroslav. K. Milić, S. Bartulović, K. Božina, A. Kojić, M. Ivanišević, V. Dorić, J. Božić, J. Matošić, M. Pelicarić, J. Pujizina, T. Lete.

Na sabirnom arku sakupili su: N. Ferranti Din. 400; E Lombardović Din. 47; E. Agić Din. 72; E. Pavlić Din. 100; Fr. Birčić ponvono Din. 98; Isti opet Din. 75; sestre Cukrov u 2 mjeseca Din. 160; V. Stipanović Din. 23.

Nađeno u crkvenoj škrabici Din. 1464.

Za zlatnu Gospinu Krunu: F. N. iz Dubrovnika poslala je 6 zlatnih prstena; 1 zl. broš, 6 zl. naušnica, 1 zlatni križić, i 2 komadića zlata. Pasani M. Din. 20; S. Laškaj 2 zlatne naušnice i srebrnu austr. krunu: A. Erak sakupila Din 35; N. N. Trogir 9 srebr. pućeta, jednu srebrnu iglenicu; N. N. jedan zlatni broš.

Plemenitim darovateljima hvala od Boga obilna plata.

Svaki milodar u novcu, kao i srebro i zlato za Gospinu Krunu šalje se na »Pobožno Društvo presv. Rozarija«, Split, Hrvojeva 2, (broj čeka: 37.458).

TOPLO PREPORUČAMO
SLIJEDEĆA NAŠA IZDANJA
KOLEKCIJE »UZORI«

Štefa Jurkić:

BL. IMELDA LAMBERTINI

Neki osobiti dah duhovne neposrednosti i svježine diše iz ovog krasnog umjetničkog djela. Životopis će na dušak pročitati svatko, a napose će omladina u njemu naći nešto tako blisko i toplo.

Cijena s pošt. **Din 11.—**.

Sida Košutić:

SLUGA VJEČNE MUDROSTI

Ime bl. Henrika Suzona i njegova neobično istančana duhovna pojava poznati su i cijenjeni ne samo u katoličkom svijetu, već od svakoga tko ima shvaćanja za duboke radosti i boli čovjeka. Duša Henrikova dotakla je doista vrhunce umjetnosti i života.

Cijena s pošt. **Din 16.—**.

Štefa Jurkić:

SV. KATARINA SIJENSKA

Tko nije za nju čuo? Za tu veliku ženu, kršćanku, dominikanku? Sa svih tih strana prikazana je u ovom životopisu. To čitanje ujedno uvodi čovjeka u poznavanje jednog tako burnog odlomka crkovne povijesti.

Cijena s pošt. **Din 16.—**.

Narudžbe prima:
Dominikanska naklada »ISTINA«
Zagreb — Maksimir

PRETPLATNICIMA

„GOSPINE KRUNICE"

NA ZNANJE!

Na našu opomenu u zadnjem broju glasnika odazvali su se nekoji pretplatnici, no još ih ima lijep broj, koji su na sve naše opomene ostali gluhi. Bratski ih opet molimo da nas se sjete i podmire ovogodišnju pretplatu. Napose upozorujemo dužnike od više godina, da ispune svoju dužnost, jer ćemo u slučaju neodaziva biti prisiljeni obustaviti im slanje »Gospine Krunice«, a usto naše pravo drugim putem potražiti.

Budući nam se uvijek javljaju novi pretplatnici, koji žele da pročitaju sve ovogodišnje brojeve, molimo one koji imaju na raspoloženju broj 2 (veljača) od ove godine da nam ga pošalju jer smo ostali bez toga broja. Možda će napose naši povjerenici imati koji primjerak toga broja raspoloživ, pak ih srdačno prosimo za tu uslugu.

Odgovorni urednik o. Sibe dr. Budrović, Zagreb, Kažotićev trg 4.
Tisak knjigotiskare Braća Kralj.